

Tekst van de prediking voor zondag 17 januari 2021 Pelgrimskerk in Buitenveldert.

Lezen: Jesaja 62: 1 t/m 5

Johannes 2: 1 t/m 10

Johannes 2: 10b

“Maar u hebt de beste wijn tot nu bewaard”.

Gemeente van onze Heer, Jezus Christus,

1. Johannes is onder de evangelisten een buitenbeentje.

Marcus, Mattheüs en Lucas hebben veel verhalen over Jezus gemeen.

Soms zelfs in dezelfde bewoordingen.

Ze hebben elkaars verhalen gekend, putten uit dezelfde bron.

Bij Johannes is dat anders...

Als we het evangelie naar Johannes lezen, dan moeten we ons dat goed realiseren.

Hij is de evangelist, die de metaforische uitspraken van Jezus benadrukt.

De evangelist van waarheden die je niet met je handen kunt pakken, maar wél met je geest kunt waarnemen.

Hij begint zijn evangelie met een literair hoogtepunt, dat verwijst naar het begin van de Bijbel: In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. Alles is er door ontstaan en zonder dat is niets ontstaan van wat bestaat en het is mens geworden en heeft bij ons gewoond. (Joh.1: 1 t/m 14)

En: Ik ben de deur van de schapen: een ieder die door Mij binnenkomt, zal behouden worden, zij zullen ingaan en uitgaan en weide vinden...

Jezus als de deur van de schapen en dan hebben we het niet over een stuk hout met scharnieren, maar over de Goede Herder en zijn kudde. (Joh. 10: 7)

Door metaforen te gebruiken, gaat het om iets dat boven de gewone werkelijkheid uitstijgt.

De andere evangelisten hebben dat minder.

Zonder begrip van die symbolische taal, heb je niet door wat Johannes over Jezus zegt. In onze analytisch denkende wereld, waarin we het vaak letterlijk opvatten, kom je daar dan niet ver mee.

Als Jesaja in de eerste lezing het beeld gebruikt van God als de bruidegom, die zich over zijn volk, zijn bruid, verheugt, dan moeten we op zoek gaan naar de lading van die woorden...(verbond berustend op liefde en trouw)

Vanmorgen vertelt Johannes ons in metaforen iets over een bruiloft, dat ver boven dat gebeuren uitstijgt.

Ook dan moeten we dan op zoek gaan naar de betekenis, de diepere lading van dat beeld, om te begrijpen wat hij bedoelt.

2. Natuurlijk hebben wij allemaal, zoals we hier zitten, plaatjes van een bruiloft in ons hoofd...

Maar als we met die beelden het Evangelie van vanmorgen lezen, dan missen we waar het om gaat...

Gelukkig geeft Johannes ons aanwijzingen, hoe we het **wel** moeten lezen.

Het begint al met de eerste zin:

Op de derde dag was er een bruiloft in Kana, in Galilea.

Een bruiloft, die op de derde dag begint, is natuurlijk geen bruiloft, waarbij mensen elkaar het jawoord geven.

Dan heeft hij het **niet** over een bruiloft, die een kleine tweeduizend jaar geleden plaats vond, maar over u en mij.

Het verhaal van het water, dat in wijn verandert, gaat over leven en dood.

Een bruiloft in die tijd duurt een hele week.

Het eindigt op dezelfde dag van de week, als waarop het begon.

De bruiloft als zinnebeeld van het leven, dat met God begint er daar ook eindigt.

Op **de derde dag** was er een bruiloft.

De derde dag in de Bijbel is de dag, waarop God beslissend ingrijpt.

De dag van de omwenteling.

De dag, dat er leven mogelijk werd op aarde.

De dag, dat de steen van het graf rolt...en niet voor niets gaan water en wijn daaraan vooraf.

Denk ook maar aan de Doop en het Avondmaal.

Water is hier de substantie dat **leven** voortbrengt.

Wijn staat voor dat leven...

Wijn is in het Hebreeuws jajiin, jajum op z'n Mokums, en leven is chajiin.

Jajiin en Chajiin.

Ze staan in elkaars verlengde...

Nog altijd zeggen we, als we het glas heffen: Daar-ga-je...lachajin...op het leven. Kana, het begin van het optreden van Jezus laat zien, waar het bij hem om gaat.

De bruiloft, de rondgang van Jezus, begint en eindigt op de derde dag.

Als Farizeeërs hem in Lucas 5 verwijten, dat zijn leerlingen niet op de voorgeschreven tijden vasten, zegt hij hen: **Kunt u soms de bruiloftsgasten laten vasten, als de bruidegom nog bij hen is?**

Jezus als bruidegom op een bruiloftsfeest.

Vanmorgen staan we aan het begin...want zijn tijd is nog niet gekomen!

Eerst dienen de banden met het oude leven te worden doorgeknipt.

De banden met Nazareth, waar hij is opgegroeid; dat zal hij zelf moeten doen.

Moeders kunnen dat niet...het blijft toch je kind, nietwaar?

Moeders blijven moeders en hebben ook alles door.

Ook Maria: Zij is het die ziet, dat de wijn opraakt.

Niet genoeg jajiin, om zeven dagen feest te vieren.

“Ze hebben geen wijn meer”, zegt ze tegen haar oudste zoon.

Met andere woorden: **doe er wat aan.**

Zo zet ze hem voor het blok!

Dat merk je ook aan zijn reactie.

Vrouw, wat wilt u van me?.

Letterlijk staat er: Vrouw, wat hebben u en ik?...wat hebben we met elkaar?

De navelstreng wordt voor de tweede keer doorgesneden.

Maria's rol is uitgespeeld...alleen vandaag nog even...**maar dan is het voorbij.**

Van nu af aan is het een Ander, die bepaalt wat Jezus zal doen.

Natuurlijk heeft ze dat niet meteen door...**moeders blijven moeders.**

Ze gaat naar de diakenen, naar de diakonos staat er in het Grieks, de dienaren aan tafel...en ze zegt: Wat hij, Jezus, jullie ook zegt, doet het, **wat het ook is.**

Zo wekt ze verwachtingen, waar Jezus niet om heen kan.

Ze dwingt hem als het ware tot handelen.

Ook hier bepaalt Jezus niet zelf, wanneer zijn tijd is gekomen.

Het komt op hem af.

Maar voordat het zover is, moet hij eerst afscheid nemen.

Vrouw, wat hebben u en ik?

Van nu af aan, is hij van iedereen.

Geen zoon meer van een timmerman, maar van God.

De universele mens met een universele betekenis.

Vierden we met Kerst een fysieke geboorte, vandaag een geestelijke...en ook hier is Maria bij betrokken.

Ze prest hem als het ware in de openbaarheid...brengt hem voor de tweede keer ter wereld...levert hem als het ware aan die wereld over.

Eerst Bethlehem, nu Kana.

Het is dan ook geen letterlijke bruiloft: De bruid - het middelpunt toch van zo'n feest - is in geen velden of wegen te bekennen: **ze wordt zelfs niet genoemd.**

Maar ook de bruidegom heeft zijn plaats moeten afstaan.

Hij heeft geen greep op de gebeurtenissen.

Zelfs de ceremoniemeester tast in het duister.

Alleen de diakenen, de dienaren aan de tafel van deze wereld, weten er iets van.

Degenen, die het zouden moeten weten, weten het niet, en zij die zonder kennis van zaken opdrachten uitvoeren, zijn op de hoogte.

Met Maria weten ze, dat de jajiin opdraakt.

Misschien hebben ze wel met de gedachte gespeeld, de wijn aan te lengen.

Want zo gaat het toch meestal, als de bruiloft, het leven, vordert.

Wie doet er dan geen water bij de wijn?

In het begin zijn we nog wars van compromissen, is het alles of niets, maar hoe langer het duurt, en de wijn, het meeste brood, opdraakt, worden ze toch gesloten.

De geurige en krachtige wijn van vroeger wordt een aftreksel van wat het eens was.

De kleur is er nog wel, maar je wordt er niet meer dronken van.

Nee, op onze bruiloften wordt de beste wijn in het begin geschonken!

Niet op de bruiloft van Godswege.

Waar het bij ons afneemt, neemt het bij Hem juist toe.

Als wij met onze handen in het haar zitten, als we dat nog hebben, dan blijken wij het beste nog te moeten krijgen...in hoeveelheden, die niet te overzien zijn.

Zes vaten van twee of drie metrete elk staat er...**vele hectoliters.**

Veel te veel voor een gewone bruiloft van mensen.

In de bruiloft te Kana zijn het dan ook niet de mensen, die verantwoordelijk zijn voor de goede gang van zaken om er een echte bruiloft van te maken, maar neemt Jezus die rol op zich, waardoor het niet alleen door gaat, maar ook nog eens met de beste wijn.

3. Ook bij ons raakt op een gegeven ogenblik de wijn, de jajiin, chajiin op.

Als riel zand sijpelt het ons door de vingers...totdat er niets meer van over is dan alleen wat water.

Voor ons allemaal komt die derde dag, dat het op is...**over en uit**...en wat dan?

Wat hij zegt, doet dat...en dan blijken enorm grote vaten vol water in wijn te zijn veranderd.

Onoverzichtelijke hoeveelheden van een veel betere kwaliteit dan daarvoor.

Te veel om ooit op te kunnen maken.

God schenkt de beste wijn, als de onze op is in hoeveelheden, die wij niet kunnen overzien.

Zo redt Jezus ook onze bruiloft, ons leven.

In Kana veranderde majum in jajum vanwege lachajum.

Op het leven!

Eeuwig leven.

Lof zij U Christus, in eeuwigheid.

Amen